

Brödsmulor

Dina fingrar smakar jord och järn
och jag kan inte minnas
att våra kroppar varit här förut
ett spadtag till innan skymningen
och sedan hem igen
för under marken som vi står på
finns ingen plats åt oss

men jag kan inte låta bli att undra
vem som trampade upp vägen
som sedan länge växt igen
och jag kan inte minnas
varför mina lungor nu andas lera
eller varför himlen står i lågor
medan våra läppar möts
och sedan separerar

men ingenting betyder
och ingenting förblir

vi vänder jord
som svalkar brännhet hud
men jag kan inte minnas
vem som högg världen mitt itu
och jag önskar att jag visste
vem som tagit mina brödsmulor
då vägen som jag en gång gick
är bortom synhåll
och där vilda träd
nu står förgrämda kvar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elaine Hildenborg med Poeter.se id #15625 innehar upphovsrätten